

Dolne. Badano też brzegi potoków wpadających do Solinki oraz teren na obu brzegach dolnego biegu rzeczki Wołkowyjki. Szczególnie dużo uwagi poświęcono penetracji obszaru położonego w widłach Sanu i Solinki (na prawym brzegu tej rzeki). Znajduje się tu wyniosłe wzgórze, którego wyniosłe i obronne położenie wskazuje na możliwość wykorzystywania go dla osadnictwa. Badania na szczycie wzgórza dały wynik negatywny, natomiast na jego stoku północno-wschodnim spadającym w dolinę Sanu, nad zakolem jego starorzecza znaleziono duży wiór krzemienisty. Pochodzi on najprawdopodobniej z neolitu. Nieco powyżej miejsca jego znalezienia, również na wspomnianym stoku wzgórza znaleziono kilka skorup z naczyń wykonanych na kole, barwy siwej pochodzących z okresu późnego średniowiecza, lub z czasów jeszcze późniejszych. Badania na szczycie wzgórza były utrudnione ze względu na porośnięcie terenu przez wysoką trawę. Opisanie znaleziska oznaczono jako — Solina s t a n o w i s k o 1.

W miejscowości Zawóz na polu należącym do Szymona Mataszyńskiego (Zawóz nr domu 24) znaleziono ułamek brzegu naczynia najprawdopodobniej pochodzącego z późnej fazy wczesnego średniowiecza. Znalezisko to oznaczono jako Zawóz stanowisko 2. Położone jest ono na północ od zabudowań wsi, nad górnym biegiem strumyka wpadającego do Solinki, na nieco podmokłym terenie, na wschód od drogi do Wołkowyi.

Jan Martuszewski

Powierzchniowo-poszukiwawcze i weryfikacyjne badania archeologiczne na terenie powiatu gorlickiego

Powiat Gorlice położony jest na krańcach południowo-zachodniej części województwa rzeszowskiego. Od strony wschodniej graniczy z powiatem Jasło, północnej z powiatem Dębica należącym do województwa rzeszowskiego, a z zachodniej z powiatami Nowy Sącz i Tarnów włączonych do województwa krakowskiego i z południowej CSRS. Południowa część powiatu począwszy od miejscowości Lipinki w kierunku zachodnim poprzez Dominikowice, Sękową, Szymbark i Ropę jest terenem górzystym i pokrytym dużymi masywami leśnymi, charakteryzująca się rzadkiem osadnictwem.

Powiat Gorlice do momentu rozpoczęcia badań przez autora posiadał niewiele stanowisk archeologicznych, w tym kilka domniemanych. Badania stacjonarne archeologiczne i archeologiczno-architektoniczne prowadzone są systematycznie w Bieczu. W Gorlicach i Szymbarku prowadzono badania stacjonarne w mniejszym zakresie. Uwagę badaczy przyciągały tereny położone po obydwu stronach rzeki Ropy i wycinkowo rzeki Białej, doszukując się tam właśnie osadnictwa prehistorycznego. Znane już stanowiska archeologiczne rzeczywiście i do-

Badania weryfikacyjne przeprowadzone na stanowiskach odkrytych poprzednio przez mgr Józefa Janowskiego w Zawozie, Wołkowyi w rejonie między kościołem, a pocztą i w Bukowcu dały we wszystkich wypadkach wyniki negatywne.

Nad Sanem przebadano tereny na lewym brzegu tej rzeki od ujścia Solinki po zapórę w Solinie. Dały one wynik negatywny, podobnie jak poszukiwania przeprowadzone nad małym potoczkiem wpadającym do Sanu w rejonie wsi Solina.

Prowadzono też badania nad potokiem przepływającym przez dawną wieś Horodek, oraz na lewym brzegu Sanu, od ujścia wspomnianego potoku, aż po las na południe od miejscowości Rajskie. Dodatkowo przebadano brzegi potoku przepływającego przez miejscowości Sawkowczyk i Rajskie. Wszystkie te poszukiwania dały wynik negatywny. Były one w tym rejonie silnie utrudnione przez porośnięcie terenu młodym lasem i wysoką trawą. Badania w rejonie Horodka miały na celu przede wszystkim dokładną lokalizację w terenie znajdującego się tu przypuszczalnie grodziska. Nie powiodło się to w czasie tegorocznych badań, ale zebrano od ludności miejscowej wiadomości co do jego położenia.

Kontynuowanie badań w rejonie zalewu, który ma powstać w wyniku zbudowania zapory w Solinie, przewidziane jest w r. 1966.

mniemane nie pozwalają na dokładną rekonstrukcję historii osadnictwa pradziejowego.

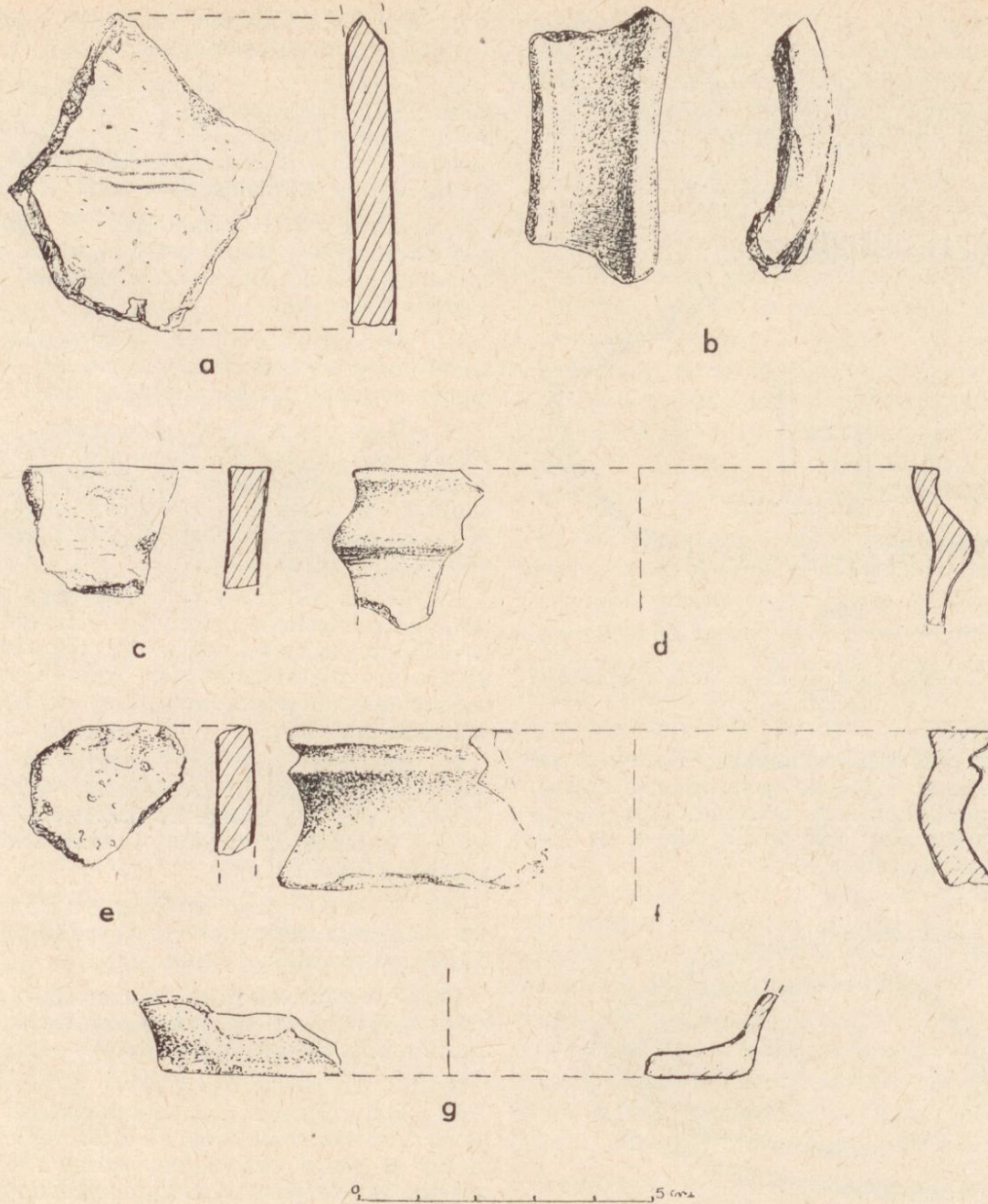
Badania powierzchniowo-poszukiwawcze i weryfikacyjne przeprowadzone przez autora z ramienia Konserwatora Zabytków Archeologicznych województwa rzeszowskiego w roku 1965 w okresie letnim miały na celu weryfikację domniemanych stanowisk oraz odkrycie nowych dotąd nieznanych. Badaniami objęte zostały miejscowości wschodniej części powiatu na południe i północ od miasta Biecza.

W trakcie badań odkryto 17 nowych nieznanych stanowisk w 10 miejscowościach i sprawdzono 4.

Wykaz nowo odkrytych stanowisk przedstawia się następująco:

1. B i e c z m, (dzielnica Wapniska, po stronie północnej od stacji PIHM i na zachód od ośrodka zdrowia) — fragmenty ceramiki rzymskiej, średniowiecznej i skrobacz krzemienisty (Ryc. 1. a, b, c, d).

2. B i n a r o w a, stanowisko 1. (w południowej części wsi przy dawnym „trakcie wę-

Ryc. 1. Biecz, pow. Gorlice, fragmenty naczyń (a, b, c, d); Libusza, pow. Gorlice, stan. 1, fragment naczynia (e); Rożnowice, pow. Gorlice, stan. 3, fragmenty naczyń (f, g).

gierskim" na północnej pochyłości wzniesienia oznaczonego wysokością 368 m n.p.m.) — kociołek i patera brązowa okresu rzymskiego oraz kociołek żelazny o bliżej nieokreślonej formie i stanie zachowania. Znalezione w latach 1922-25 przez zakonników z klasztoru w Kwiatonowicach.

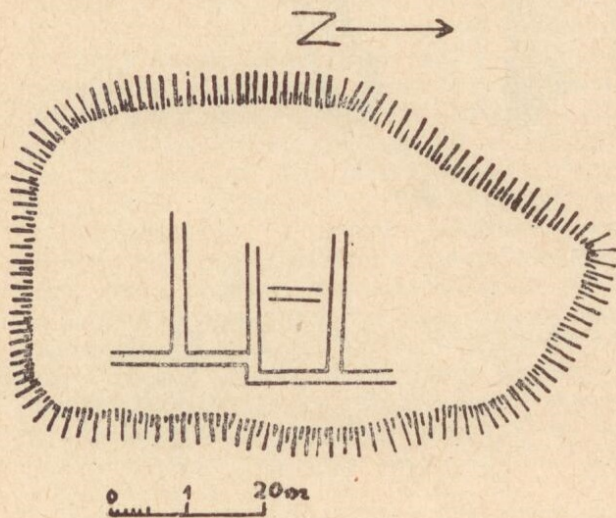
3. Dominikowice, stanowisko 1, (na terenie przysiółka „Pustka” w zachodniej części wsi) — przedmiot kamienny kształtu okrągłego z otworem, znaleziony w roku 1963.

4. Dominikowice, stanowisko 2, (po prawej stronie szosy do Krygu za mostkiem około 350 m przed skrzyżowaniem) materiał krzemienisty oraz fragmenty ceramiki o nieokreślonej chronologii.

5. Kobylanka, stanowisko 1, (po prawej stronie szosy do Kobylanki i po lewej do Krygu z Dominikowic) — zamczysko lub grodzisko (?). Jest to pagórek o powierzchni 28 arów o wysokości 4,5 m, kształtu elipsy, otoczony podmokłymi łąkami, a tylko od strony północnej jest suche dojście. Na powierzchni znajduje się duża ilość ułamków cegły z zaprawą wapienną, polepa i ceramika z XVII wieku. Pagórek poprzedzielany jest rowami o głębokości 1,5 metra utworzonymi na skutek rozbioru muru i fundamentów budowli murowanej przez okolicznych mieszkańców w II połowie XIX wieku (Ryc. 2).

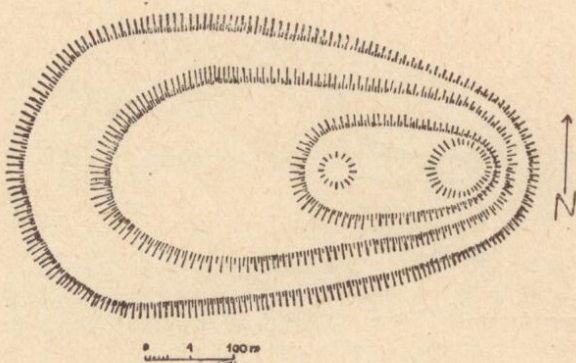
6. Kryg, stanowisko 1, (w południowej części wsi góra zwana „Zamczysko”) — zamczysko (grodzisko?). Jest to szczyt góry

kształtu elipsy po osi O — W długości około 500 m i szerokości około 200 m. Na szczycie góry można wyróżnić 3 terasy, przy czym sam szczyt jest kształtu okrągłego. W latach 1860 — 1870 kopiąc obecnie istniejącą studnię (terasa

Ryc. 2. Kobylanka, pow. Gorlice. Plan sytuacyjny grodziska.

druga licząc od dołu) wykopano fragmenty naczyń glinianych i dobrze zachowane bierwiona na głębokości około 4 m. Obecnie cała powierzchnia „Zamczyska” jest polem ornym po wykarczowaniu lasu (Ryc. 3).

Ryc. 3. Kryg, pow. Gorlice. Plan sytuacyjny „Zamczyska”.

Anna Szalapatka

Zabytki archeologiczne uzyskane przez Muzeum w Rzeszowie w latach 1964—1965

Zabytki archeologiczne, które wzbogaciły zbiory Muzeum w Rzeszowie w dwu ostatnich latach stanowią głównie narzędzia kamienne z młodszej epoki kamiennej (neolitu). Większość uzyskanych eksponatów pochodzi z zapisu testamentowego Ignacego Błaszkwiewicza, emerytowanego kierownika szkoły z Husowa, pow. Łańcut. Zebrane przez niego zabytki w liczbie kilkudziesięciu pochodzą z przypadkowych znalezisk uczniów Ignacego Błaszkwiewicza w okre-

7. **K r y g**, (miejsce znaleziska nieznane) — moneta o nieokreślonej chronologii.

8. **Libusza** — stanowisko 1, (na pograniczu wsi z miejscowością Korczyną, na wysokości Libuszy Fabrycznej i w odległości od niej około 1 km) — fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej i polepa (Ryc. 1 e).

9. **Libusza**, stanowisko 2, (po prawej stronie rzeki Ropy, przed mostem w Kłęczanach), — kilka fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej.

10. **Moszczenica**, stanowisko 1, (na południowy wschód od nowej szkoły) — fragmenty ceramiki średniowiecznej, żużel i kafle.

11. **Racławice**, stanowisko 1, (przy szkole obok szosy do Rożnowic) — kurhan kształtu stożkowatego o wymiarach: wysokość około 2,5 m i średnica podstawy około 8 m. W czasie poszerzania obok biegnącej szosy wydobyto kości ludzkie.

12. **Rożnowice**, stanowisko 1, (na terenie wzniesienia zwanego „Krzemieniec” w południowej części wsi) — toporek kamienny gładzony, z otworem, długości około 15 cm. Znalezione został przez misjonarzy z Krakowa w latach 1922-30.

13. **Rożnowice**, stanowisko 3, (po lewej stronie szosy do Rzepiennika Suchego tuż za mostkiem na rzece Sitniczance) — fragmenty ceramiki rzymskiej i wczesnośredniowiecznej, (Ryc. 1 f, g).

14. **Rzepiennik Biskupi**, (miejsce znaleziska nieznane) — srebrna bransoletka o bliżej nieokreślonej chronologii.

15. **Zagórzany**, stanowisko 1, (po lewej stronie drogi od krzyżówki do wsi przed mostkiem na rzece Moszczance) — fragmenty ceramiki nieokreślonej, żużel i kieł mamuta.

16. **Zagórzany**, stanowisko 2, (skarpa po prawej stronie drogi do Moszczenicy, około 100 m przed budynkiem starej szkoły) — większa ilość monet w naczyniu glinianym.

17. **Zagórzany**, stanowisko 3, (na pochyłości wzniesienia naprzeciw obecnego budynku Prez. Gromadzkiej Rady Narodowej) — toporek kamienny neolityczny.

się paru ostatnich lat przed śmiercią zapisodawcy¹. Przedmioty te znalezione zostały na terenie miejscowości Łańcut (jeden topór) i w Husowie, pow. Łańcut. Przedstawiamy w tej publikacji tylko niektóre z nich.

Ponadto kilka eksponatów uzyskało Muzeum w Rzeszowie od poszczególnych ofiarodawców, w tym również za pośrednictwem Konserwatora Zabytków Archeologicznych Woj. Rzeszowskiego².